

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τὴν Τετάρτην, 8^η/21^η Νοεμβρίου 2012, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἰόππης καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ,

Διὰ τὴν ἐορτὴν εἰς τὴν Ἰόππην μετέβη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος εἰς τὴν ἐν αὐτῇ παραθαλασσίαν Μονὴν τοῦ Πατριαρχείου τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Ταύτην ἔχει ἀνακαινίσαι ὁ ἡγούμενος αὐτῆς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός.

Εἰς ταύτην τὴν Μονήν, κειμένην εἰς τὴν θέσιν, ἔνθα ὁ ἀπόστολος Πέτρος εἶδε τὴν εἰς τὸν οὐρανὸν ὁθόνην μετὰ ζώων καθαρῶν καὶ ἀκαθάρτων καὶ ἤκουσε φωνὴν προτρέπουσαν αὐτὸν νὰ θύσῃ καὶ νὰ φάγῃ (Πράξ. 10,14) ἐτέλεσεν ὁ Μακαριώτατος τὴν θείαν Λειτουργίαν, συλλειτουργούντων αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, Ἀραβοφώνων καὶ Ρωσοφώνων ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἱεροδιακόνων, ψαλλόντων τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου ἐλληνιστί καὶ τῆς χορωδίας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Ἰόππης ἀραβιστί καὶ συμμετεχόντων τῶν Ὀρθοδόξων πιστῶν τῆς πόλεως τῆς Ἰόππης καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, παρουσίᾳ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ἰσραήλ κ. Κυριακοῦ Λουκάκη, τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἀκολούθου αὐτῆς κ. Παναγιώτου καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς Θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον εἰς τοὺς πιστοὺς, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἐλληνιστί:

«Ἐθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχήν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, Ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν Σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεέ Παντοκράτορ», ἀναφωνεῖ μελωδικῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἐκκλησία συνήγαγε σήμερον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων, ἵνα ἐορτίως τελέσωμεν τὴν λαμπράν μνήμην τῆς Συνάξεως τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων ταγμάτων.

Τὰ οὐράνια δέ ταῦτα τάγματα εἶναι κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, «πνεύματα λειτουργικά εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν», (Ἐβρ. 1,14), (ὅλοι οἱ ἄγγελοι εἶναι πνεύματα ὑπηρετικά, τὰ ὅποια δὲν ἐνεργοῦν ἀπὸ ἰδικήν τῶν πρωτοβουλίαν ἀλλ' ἀποστέλλονται ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς ὑπηρεσίαν δι' ἐκείνους, πού μέλλουν νὰ κληρονομήσουν τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ἐπίσης, ὡς λέγει ὁ Παῦλος, ὁ δημιουργὸς τῶν ἀγγέλων εἶναι ὁ Κύριος, «ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατά καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαί εἴτε ἐξουσίαι, τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτόν ἔκτισται», (Κολ. 1,16). Κατὰ

τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν: «Αὐτός, δηλονότι ὁ θεός, τῶν ἀγγέλων ἐστὶ ποιητής καί δημιουργός ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι παραγαγών αὐτούς κατ' οἰκείαν εἰκόνα κτίσας αὐτούς φύσιν ἀσώματον, οἶόν τι πνεῦμα ἢ πῦρ ἄϋλον, ὡς φησιν ὁ θεῖος Δαυΐδ: Ὁ ποιῶν τούς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καί τούς λειτουργούς αὐτοῦ πυρός φλόγα», (Ψαλμ. 103,4).

Ἔργον τῶν ἀγγέλων εἶναι πρωτίστως νά δοξολογοῦν τόν θεόν ὡς λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος: «Ἀγγέλοις ἔργον δοξολογεῖν θεόν. Πάση τῇ στρατιᾷ τῶν ἐπουρανίων ἐν τοῦτο ἔργον δόξαν ἀναπέμπειν τῷ κτίσαντι», (εἰς τόν ΚΗ' Ψαλμόν). Ἰδού τί λέγει μελωδικῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Τά τάγματα τῶν ἀσωμάτων, Κύριε, τῷ θρόνῳ παριστάμενα τῷ τῆς δόξης σου, φωναῖς ἀγγελικαῖς ταῖς ἀκαταπαύστοις σέ γεραίρουσι. Σύ γάρ ἰσχύς τούτων ὑπάρχεις, Χριστέ καί ὕμνησις».

Εἰς τήν Σύναξιν τῶν ἐννέα ἀσωμάτων καί οὐρανίων ταγμάτων διακρίνεται ὁ Ταξίαρχος αὐτῶν Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος, πολλάς αὐτοῦ τάς χάριτας καί εὐεργεσίας τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει παρέδειξε τε καί παραδείκνυσιν, ὡς λέγει ὁ Συναξαριστής αὐτοῦ. Οὗτος ὁ παναοίδιμος Μιχαήλ τήν πρός τόν Δεσπότην θεόν εὐγνωμοσύνην ὡς πιστός οἰκέτης διαφυλάττων καί περί τό γένος ἡμῶν πολλήν τήν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καί ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρά τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γάρ ὁ Μιχαήλ τόν ἀποστάτην, δηλονότι τόν Διάβολον πεσόντα συνήγαγε τούς τῶν Ἀγγέλων χορούς καί εἰπών, Πρόσχωμεν, ὕμνησε μετά φωνῆς τόν τῶν ὅλων Κύριον, ὡσανεὶ λέγων· ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοί γεγονότες, τί πεπόνθασιν οἱ μεθ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες καί νῦν γενόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις, ὠνομάσθη Σύναξις τῶν Ἀγγέλων, τουτέστι προσοχή καί ὁμόνοια καί ἔνωσις.

Ἡ ὑπό τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τιμή εἰς τούς ἀγίους ἀγγέλους τοῦ θείου φωτός ἀποτελεῖ πράξιν εὐγνωμοσύνης καί εὐχαριστίας πρός τόν φιλόανθρωπον θεόν καί Πατέρα ἡμῶν, διότι ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων ἔχει καί τόν φύλακα ἄγγελον αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ αὐτός οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός: «Ὁρᾶτε μή καταφρονήσητε ἐνός τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσι τό πρόσωπον τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς», (Ματθ. 18,10).

Ἑρμηνεύων τούς κυριακούς τούτους λόγους ὁ ἱερός Χρυσόστομος παρατηρεῖ: «ἐντεῦθεν φανερόν ὅτι ἀγγέλους ἔχουσιν οἱ δίκαιοι φύλακας. Φησὶ γάρ ὁ Δαβίδ, ὅτι παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτῶν καί ρύσεται αὐτούς, (Ψαλμ. 33,8). Ἡ ἐξαιρετική αὐτή ὑπηρεσία τῶν ἀγγέλων πρός τούς δικαίους ἀνθρώπους ὀφείλεται εἰς τό γεγονός ὅτι οὗτοι (οἱ ἄγγελοι) τοσαύτην εἰς θεόν ἔχοντες παρρησίαν ὡς διὰ παντός ἐν οὐρανοῖς ὁρᾷ τόν θεόν», λέγει ὁ Ζιγαβηνός. «Καί ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ἰστάμενοι», προσθέτει ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος.

Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι οἱ Ἅγιοι ἄγγελοι ὡς ἄϋλοι καί νοεραὶ ἀσώματοι δυνάμεις βλέπουν τό πρόσωπον τοῦ θεοῦ, δηλαδή τάς ἀκτίστους Αὐτοῦ ἐνεργείας καί οὐχί τήν οὐσίαν Αὐτοῦ.

«θεόν», λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, «οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ὁ μονογενὴς υἱός, ὁ ὢν εἰς τόν κόλπον τοῦ Πατρός, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο», (Ἰωάν. 1,18).

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἀγαπητοί μου, ἐπικαλεῖται τήν ἐπιστάσιαν τῶν Ἀγγέλων λέγουσα: «Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ

τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα». Ἡ παρά τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ αἵτησις αὕτη δέν ἔχει συμβατικόν, τυχαῖον χαρακτηῖρα, ἀλλά πραγματικόν, καί ἀφορᾷ τόσον εἰς τήν ψυχικήν ὅσον καί τήν σωματικήν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων- ἐννοεῖται τῶν πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας- εὐεξίαν. Ἡ ὁποία εὐεξία ἀπειλεῖται καί προσβάλλεται ἀπό τήν ἐνέργειαν τοῦ «αὐτεξουσίῳ προαιρέσει καί θελήματι ἐκτραπέντος ἐκ του κατὰ φύσιν εἰς τό παρά φύσιν, ἐπαρθέντος ἀγγέλου, ἀγγέλου τοῦ σκοτούς, τουτέστιν τοῦ Διαβόλου καί τῶν δαιμόνων αὐτοῦ, ἀλλά καί τῶν συνεργούντων αὐτοῖς (τοῖς δαίμοσι) φθοροποιῶν ἀνθρώπων».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ἡ παραθεώρησις ἢ μᾶλλον ἡ ἀπαξίωσις τῆς θείας ὄντως καί εὐεργετικῆς ἐνεργείας τῶν τιμίων ἐπουρανίων, θείων, νοερῶν, αὐλῶν δυνάμεων πρός ἀντιμετώπισιν τῆς βλαβεράς ἐνεργείας τῶν διαβολικῶν καί δαιμονικῶν δυνάμεων τῶν ἐπὶ γῆς δρώντων εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον προκαλεῖ τά πάσης φύσεως ψυχολογικά καί ψυχοσωματικά συμπτώματα ὑγείας, τά ὁποῖα ἡ ἀνεπτυγμένη ὄντως ἐπιστημονική θεραπευτική ἐξέτασις ἀδυνατεῖ νά διαγνώσῃ ἢ καί παντελῶς κατανοήσῃ.

Τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων τόν θεῖον χορόν, μέ προεξάρχοντα τόν Ἀρχάγγελον Μιχαήλ, ἱκετεύσωμεν καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γάρ τῷ φωτί σου προσμένειν ὁ πεσὼν ἑσφόρος. Διό αἰτοῦμεν σε, τά πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τά καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαήλ Ἀχάγγελε», Ἀμήν.

καί ὥς ἔπεται ἀραβιστί: ἴδε ἠλεκτρονικόν

σύνδεσμον:<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2012/11/21/1618/>

Μετά τοῦτο ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό ἡγουμενεῖον καί ἀκολούθως τράπεζα παρατεθεῖσα εἰς αὐτό ὑπό τοῦ ἡγουμένου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ.

Ἡ ἐορτή τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ ἐωρτάσθη εἰς τό ἱερόν αὐτῶν ναόν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας καί θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν, προεξάρχοντος τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί φιλοξενοῦντος τοῦ ἡγουμένου καί συλλειτουργοῦντος Ἀρχιμανδρίτου π. Δημητρίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

http://youtu.be/mD3nIt14u_E

ngg_shortcode_0_placeholder